

JOY

3/2015

Jupperin Omakotiyhdistys 60 v.

Sisällysluettelo

3	Puheenjohtajan palsta
4	Valtakunnalliset kotiseutupäivät Espoossa
5	Jupperissa on vahva talkooperinne
8	Puheenjohtajan muistoja 1980-luvulta
12	Kesäretki aurinkoiseen Pärnuun
14	Yhteisvastuutapahtumassa 300 kävijää
15	Linja-autoliikenne 1940-1950 -luvulla
16	Laaksolahden Siwa avattiin huhtikuussa
17	Katujen suunnittelu ja rakentaminen Jupperissa -esitys
18	Lasten kanssa luontopolulle
19	Kevään siivoustalkoot
21	Rauli Virtanen keräsi ennätysyleisön kirjastoon
22	Johtokunta
22	Kaivosmiehentieltä kävelyreitti Kaipionmetsän ulkoilureittiin
23	Tapahtumakalenteri

Jäseneksi liittyminen

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksun yhdistyksen tilille. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta hyväksyy jäsenen yleensä seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tili Nordea IBAN FI26 2213 1800 0179 79

Varsinainen jäsen,	
Jupperissa olevan kiinteistön omistaja/osakas	30 €
Perhejäsen,	
varsinaisen jäsenen perheenjäsen	20 €
Henkilöjäsen,	
jokainen jupperissa asuva henkilö	20 €
Kannatusjäsen, henkilö	80 € /vuosi
Kannatusjäsen, yhteisö	200 € /vuosi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: <http://www.jupperi.fi>. Painos 1000 kpl. Painopaikka Pekan Pikapaino Oy. 38. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja:
Juha-Pekka Ripatti
[juha-pekka\(at\)jppripatti.net](mailto:juha-pekka(at)jppripatti.net)
0400 463 941

Toimitussihteeri:
Silve Sahlan
[silve.sahlan\(at\)kolumbus.fi](mailto:silve.sahlan(at)kolumbus.fi)
050 344 5927

Muu toimitus:
Lea Ala-Peijari
[lea.ala-peijari\(at\)kolumbus.fi](mailto:lea.ala-peijari(at)kolumbus.fi)
050 512 4435

Eeva-Riitta Puomio
[eeva-riitta.puomio\(at\)sci.fi](mailto:eeva-riitta.puomio(at)sci.fi)
050 531 9219

Anneli Liimatainen
[anneli.liimatainen\(at\)kolumbus.fi](mailto:anneli.liimatainen(at)kolumbus.fi)
050 549 5023

Maija Karppinen
[maija.karppinen\(at\)luukku.com](mailto:maija.karppinen(at)luukku.com)
050 590 2143

Seija Kotipalo, taitto
[seija\(at\)kotipalo.fi](mailto:seija(at)kotipalo.fi)
040 504 5934

Seuraava lehti 4/2015
ilmestyy su 8.11.2015
Aineisto lehteen
toimitussihteerille
viimeistään 16.lokakuuta.

Kannen kuva:
"Hämeenkylässä kartano",
Silve Sahlan

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

Jupperin Omakotiyhdistys ry. juhlii 60 v.–syntymäpäiväänsä lauantaina 12. syyskuuta viikko tämän lehden ilmestymispäivän jälkeen. Omakotiyhdistys perustettiin 11.9.1955 ajamaan jupperilaisten yhteistä etua tilanteessa, jossa Espoon kunnan voimavarat eivät riittäneet sodan jälkeen alkaneen yhteiskunnallisen kehityksen tasapuoliseen etenemiseen koko kunnan alueella. Jupperin kaltaisessa rajakylässä yhteiskunnallinen edistyminen oli riippuvainen lähes yksinomaan jupperilaisten omista edellytyksistä järjestää asukkaiden tarvitsemat palvelut. Omakotiyhdistyksen säännöt on viimeksi päivitetty vuonna 2001 ja näissäkin säännöissä yhdistyksen tarkoituksena yhä edelleen mainitaan alueen asukkaitten sosiaalisten, yleisten taloudellisten ja muiden yleisten etujen valvominen.

On mielenkiintoista huomata, että perusteet yhdistyksen perustamiseksi eivät ole vuosien kuluessa hävinneet, vaan ne ovat yhä edelleen voimassa. Tällä hetkellä yhteiskuntamme elää suurta muutosta, jossa valtio ja kunnat joutuvat tarkasti miettimään, mitä peruspalveluita pystytään tulevaisuudessa tuottamaan, ja mitä palveluita kansalaiset joutuvat itse hankkimaan.

Patentti- ja rekisterihallituksen tilastojen mukaan Suomessa oli heinäkuun 2015 lopussa 137.353 rekisteröityä yhdistystä ja 398 uskonnollista yhdyskuntaa. Melkoisella varmuudella voin sanoa, että Jupperin Omakotiyhdistys on yhdistyksenä erittäin poikkeuksellinen verrattuna näihin muihin yhdistyksiin. Omakotiyhdistyksellä on varallisuutta, jonka tuotoilla yhdistys julkaisee painettua JOY -lehteä neljä numeroa vuodessa sekä pystyy tarjoamaan monipuolista toimintaa ilman, että vuosittaista jäsenmaksua kerättäisiin yhdistyksen 470 jäseneltä. Vähäisestä jäsenmäärästä huolimatta omakotiyhdistys tarjoaa palveluitaan kaikille noin 900 kotitaloudelle Jupperissa.

Useissa yhdistyksissä ollaan huolissaan yhdistyksen luottamushenkilöiden keski-ikä noususta. Tässä JOY ei eroa muista yhdistyksistä. Juhlapäivänä yhdistys palkitsee Suomen Kotiseutuliiton hopeisilla ja kultaisilla ansiomerkeillä useita yhdistyksen luottamushenkilöitä ansiokkaasta työstä yhdistyksen hyväksi. Eräs palkittavista henkilöistä on ollut yhtäjaksoisesti omakotiyhdistyksen johtokunnan jäsen 35 vuotta sekä samanaikaisesti aktiivisesti mukana useissa eri toimikunnissa. Jotta yhdistyksellä olisi virtaa toimia vielä seuraavatkin vuosikymmenet, yhdistyksen johtokuntaan ja toimikuntiin tarvittaisiin läpileikkaus juppelilaisista; nuoria, lapsiperheiden edustajia ja senioreja.

Kohottakaamme malja juhlivalle yhdistykselle Sellosalissa lauantaina 12. syyskuuta 2015!

Valtakunnalliset kotiseutupäivät Espoossa

Valtakunnalliset kotiseutupäivät vietettiin Espoossa 6.-9.8.2015 teemalla Rakkaudesta kotiseutuun.

Viileän ja sateisen kesän jälkeen aurinko toivotti eri puolelta maata tulleen kotiseutuväen tervetulleeksi Leppävaaraan, jossa suurin osa päivien tapahtumista järjestettiin. Päivät järjestettiin kolmen toimijan yhteistyönä: päävastuullisena järjestäjänä toimi Suomen Kotiseutuliitto ja lisäksi järjestelyihin osallistuivat Espoon Kaupungin-osayhdistysten Liitto ry EKYL sekä Espoon kaupunki.

Kotiseutupäivät avasi torstaina 6.8. pidetty seminaari Kulttuuri ja talous kotiseuturakkauden kasvualustalla. Seminaari houkutteli Sellosaliin noin 200 henkeä. Seminaarin järjestäjinä toimivat Aalto-yliopisto, Espoon kaupunki sekä Suomen Kotiseutuliitto. Arvovaltaisina puhujina nähtiin esimerkiksi Espoon kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä sekä Aalto-yliopiston vararehtori Seppo Laukkanen. Tilaisuuden juonsi André Noël Chaker. Seminaarin jälkeen pidettiin Espoon kaupungin tervetulovastaanotto Sellosalin lämpiössä.

Paikallisen kotiseutuväen suuri näytön paikka Valtakunnallisilla ko-

tiseutupäivillä oli Kotiseutumarkkinat, joita vietettiin Leppävaaran Viaporintorilla perjantaina ja lauantaina 7.-8.8. yli 50 näytteilleasettajan voimin. Näytteilleasettajista lähes puolet oli erilaisia yhdistyksiä, ja espoolaiset kaupunginosayhdistykset olivat hyvin edustettuina. Kotiseutumarkkinoita koordinoi Espoon Kaupungin-osayhdistysten Liitto ry EKYL. Perjantaina vietettiin myös Kotiseutupäivien viralliset avajaiset kauppakeskus Sellossa ja pidettiin Suomen Kotiseutuliiton vuosikokous Sellosalissa. Iltapäivällä kotiseutupäivien kävijät koontuivat keskustelukammareihin puhumaan kotiseututyön ajankohtaisista aiheista ja illalla oli mahdollista esimerkiksi osallistua Leppävaara-seuran tarjoamaan kotiseutuelokuvien iltaan Sellosalissa.

Luantaina kotiseutupäivien osallistujat pääsivät tutustumaan Espooseen osana päiviä järjestettyjä retkiä. Retket suuntautuivat esimerkiksi Nuuksioon, Pentalan saareen sekä espoolaisille kartanoille. Retkille osallistui myös paikallisia vapaaehtoisia, jotka toimivat bus-siemäntinä ja -isäntinä. Lauan-tapäivän kruunasi juhlaa gaala, jota päästiin viettämään Opinmäen upouudessa koulurakennuksessa.

Espoolainen seppä Kim Sundqvist esitteli taitojaan Kotiseutumarkkinoiden kävijöille.

Gaalassa esitettiin virallinen kutsu vuoden 2016 Valtakunnallisille kotiseutupäiville, jotka vietetään Kaajanissa.

Kotiseutupäivät päättyivät sunnuntaina, jolloin päivien kävijöillä oli mahdollista osallistua jumalanpalvelukseen Espoon Tuomiokirkossa ja Pyhittäjä Herman Alaskalaisen kirkossa. Jumalanpalvelusten jälkeen vietettiin kauppakeskus Sellossa päivien päättäjäistilaisuus, jossa oli ohjelmaa monen ikäisille.

Valtakunnallisen kotiseututyön vuoden päätapahtuman järjestäminen oli suuri ponnistus, ja iso kiitos kuuluu kaikille niille, jotka osallistuivat järjestelyihin erilaisissa vapaaehtoistehtävissä. Espoolaiset toimijat osoittivat yhdessä, että kotiseuturakkaus kukoistaa myös kaupungissa, ja että täällä tehdään mielenkiintoista ja omaleimaista työtä oman asuin ympäristön puolesta.

Kristel Nyberg

Kirjoittaja on Espoon Kaupungin-osayhdistysten Liitto ry:n järjestösihteeri ja toimi Valtakunnallisilla kotiseutupäivillä Kotiseutumarkkinoiden pääjärjestäjänä.

Osana seminaaria käytiin paneelikeskustelu, johon osallistuivat Paola Suhonen, Riku Asikainen, Heikki Aittokoski ja Raimo Sailas.

Jupperissa on vahva talkooperinne

Talkoiden määritelmä on sanakirjan mukaan vapaaehtoinen palkaton työnteke (tilaisuus). Talkoilla on myös erilaisia nimiä, muun muassa Pohjanmaalla kutsutaan ihmisiä kökkään. Talkoolaisia palkitaan tarjoilu- ja ennen vanhaan myös tanssein.

On tulkintakysymys, millaista yhdistyksissä ja urheiluseuroissa yhteiseksi hyväksi tehtyä vapaaehtoistyötä voidaan tulkita talkootyöksi. Nykyään on otettu puheeksi, että tulisi lisätä vapaaehtoista kolmannen sektorin palvelutyötä. Kuitenkin Suomela -lehden teettämän, nettikyselyyn perustuvan tutkimuksen mukaan talkoot ovat katoavaa kansanperinnettä! Lisäksi olemme saaneet viime aikoina kuulla tiedotusvälineistä, että valtio haluaa oman osuutensa talkootyön arvosta verottajan kautta. Ensivaiheessa omakotien rakentajien tulisi ilmoittaa auttamassa olleiden talkoolaisten henkilötiedot! Tämä harmaantalouden varjolla tehty valvonta viimeistään lopettaa talkoisiin osallistumisen.

Kyläyhteisön perustaminen

Yhteisillä talkoilla on Jupperissa-kin pitkät perinteet ja ne juontuvat jo 1930-luvulle, kun Juppilan tilan palstoitusten jälkeen alkoi ensin kesäasuntojen rakentaminen laajeten myöhemmin uudisrakentamiseksi. Alueella ei ollut silloin paljonkaan tiestöä, rannassa kulki valtion Kunninkaantie ja Leppävaaraan johtava Tammipään/Niittytien polku. Jotta palstoja päästiin rakentamaan, oli

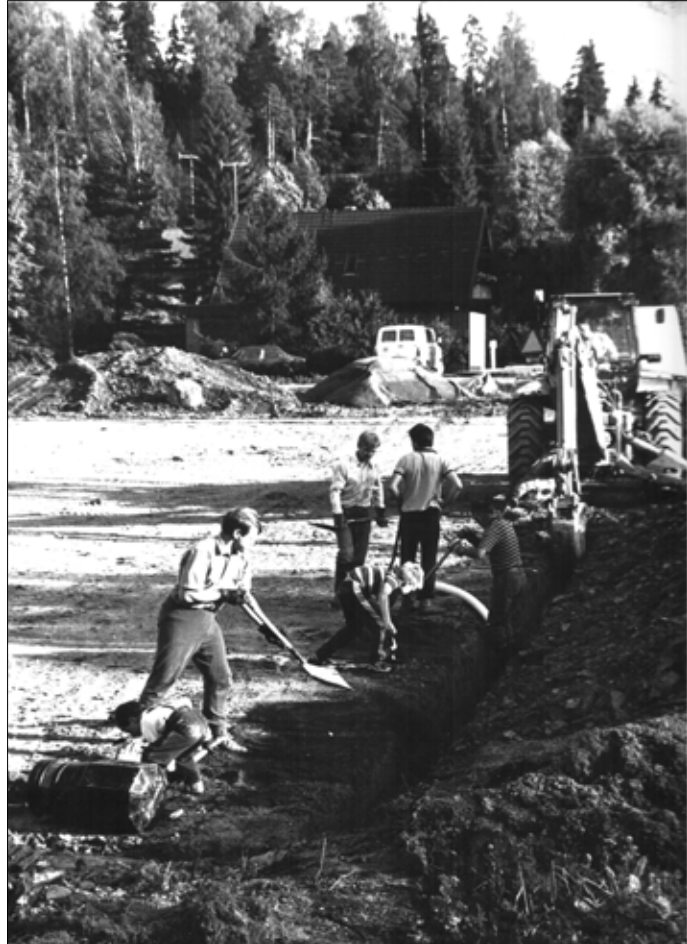
naapuruston yhteistyössä rakennettava talkoilla oma tieosuutensa päästäkseen tontille. Vanhoja kanta-asukkaita haastatteleamalla olen kuullut, kuinka isoja kiviä räjäytettiin ja siirrettiin pengertäytytteksi. Tien pohja raivattiin ja tasoiteltiin lapioin sekä rautakangin.

Isoja puita ei ollut kaadettavaksi sillä AB Jupper Gård oli ne hakanut aikaisemmin pois. Metsässä kulkemiseen toi vaara alueen varsin runsas kyykäärme-kanta. Kaivukoneita ei silloin paikalla nähty. Kuorma-autot kylläkin toivat soraa sekä ajoivat kuormansa niin pitkälle kuin pääsivät ja loppumatka kuljetettiin hevos- ja kottikärryin.

Palstojen ostajat olivat yleensä helsinkiläisiä toimihenkilöitä ja ammattityöntekijöitä. Ensimmäi-

senä palstalle rakennettiin talkoilla huvilarakennus ja mahdollisuuksien mukaan raivattiin myös kasvimaata. Rakennustarvikkeet tuotiin kantaen Leppävaarasta tai linja-auton kattotelineellä. Talkoohenkeä tarvittiin myös rakennustarvikkeiden hankinnassa. Kun kaikesta oli pulaa niin vaihtokauppa toimi.

Rakennustöiden lomassa rakennettiin talkoilla Pitkäljärven rantaan yhteistä uimalaituria pukukoppiin peseytymistä ja virkistytymistä varten. Alue aidattiin ja varustettiin portilla, joka oli lukittuna ja avaimen sai panttia vastaan! Noista ajoista lähtien kyläläiset ovat talkoilla kohentaneet ja yhdistyksen avustamana ylläpitäneet Jupperinrantaa kunnossa yli 70 vuoden ajan.

Salaojitusta talkoilemassa rantakentälle.

Kuva Omakotiyhdistyksen arkistosta

Jupperiin on myös rakennettu vuonna 1936 talkootyönä VPK:n paloasema sekä vierelle iso tanssilava, jotka molemmat on purettu. Pitkäjärven VPK:n uusi paloasema rakennettiin 4.687 talkootyötunnilla vuosina 1988 - 1989. Isot talkoot vaati myös omalta taustaryhmältään Yhteistupa-nimisen talon pystyttämisen tänne siirretystä vanhasta saksalaisesta sotilasparakista. Mainitsen vielä, että edellä mainitut rakennushankkeet tehtiin varsin pienellä omarahoituksella. Hankkeet toteutettiin kyläläisten antamin lahjoituksin sekä velkakirjalainoin.

Talkooperinne jatkuu omakotiyhdistyksen perustamisen jälkeenkin

Omakotiyhdistyksen tehtäviä ja toimintaa, kuten myös harrastuksia on hoidettu vuodesta 1955 tähän päivään asti talkootyönä. Urheilulla oli merkittävä asema yhdistyksen toiminnan alkuvuosina. Urheiluharjoituksia ohjasi muun muassa Pellervo Kääpä ja toiminnassa oli kesäisin mukana jopa 50 nuorta. Urheilukentän virkaa toimitti rantaniityn pelto. Koska urheilutoiminta oli laajaa, päätettiin perustaa oma yhdistys JU-58 (= Jupperin Urheilijat) Vuonna 1989 Karakallion Pallo ja JU-58 yhdistyivät muodostaen jalkapalloseura FC Kasiysi Espoo ry:n.

Jupperilaisten oma lehti JOY alkoi ilmestyä vuonna 1977. Kuten silloin, yhä tänäänkin lehden toimittaminen ja taitto tehdään vapaaehtoisvoimin. Aikaisemmin lehden painaminen tapahtui Eila ja Seppo Räisäsen talon kellarissa, painokoneena oli käsikäyttöinen rotaatiokone. Sepon lisäksi avustajina toimivat muun muassa Olavi Laine, Jussi Tarvas ja Pertti Leinonen. Tämä loppui 1980-luvun alussa kun lehden painaminen siirtyi kirjapainoon.

Jupperilaisten yhteiset talkoot saivat uuden piristysruiskeen kun kaupunki alkoi myöntää 1980-luvun alussa ympäristön kohentami-

seksi materiaaliavustusta talkoiden kustannusten peittämiseksi. Ensimmäinen kunnostuskohteemme oli vuonna 1982 Pitkäjärventien varteen istutetut 50 koivua. Muistini mukaan, sekä valokuvista päätellen osallistujia oli varsin runsaasti. Seuraavana oli vuorossa rantaniityn lentopallokentän rakentaminen. Jupperinrannan vanha kivilaituri kunnostettiin valamalla sen päälle betonikansi, sekä jatkoksi rakennettiin muoviponttonilaituri. Rantaa kärrättiin uutta hiekkaa sekä purettiin useasti ilkvallan kohteeksi joutunut pukuhuonerakennus.

Isoin hanke oli edessä vuosina 1984 - 1986 kun rakensimme rantaniityn pallokentäksi. Halusimme toteuttaa hankkeen kunnolla ja noudattaa kenttien rakennusohjeita. Ensiksi laadittiin kentästä rakennussuunnitelman ja hyväksytettiin se kaupungin viralliseksi piirustukseksi. Tähän perustuen oli hyvä anoa isoa talkooavustusta. Maatyöt olivat konetyötä. Puskutraktori työnsi mullat sivuun ja tarvittavat leikkaukset ja salaojakanavat kaivettiin kaivurilla. Yksi viikonvaihe meni talkoiden merkeissä ja innostus pallokentän saamiseksi toi runsaasti talkooväkeä paikalle. Työt sujuivat mukavan joutuisasti, kun saatiin Ekströmiltä lainaksi bobcat ja kuljettajakin löytyi talkooporuu-

kasta. Jatkossa kentän sorastus ja pintatyöt tehtiin konevoimin. Myöhemmin järjestettiin kentälle valaistus luistelua varten. Rakensimme myös kentän päätyyn lapsille leikkipaikan keinuineen ja kiipeilytelineineen. Arviointini mukaan talkootunteja tarvittiin yli 400 kentän rakentamiseksi. Kenttään liittyen rakensimme myös tieyhteyden Tammipääntieltä Rantatien kautta pallokentälle sekä kunnostimme Pitkäjärven liejuisen Surffirannan nykyiseen kuntoonsa.

Rantaniityn muuttaminen pallokentäksi maksoi rakennuskustannuksina noin 13.000 euroa, johon eivät sisälly talkootunnit. Nytemmin aidalla ja leikkipaikalla saneerattu pallokenttä on siirtynyt kaupungin hallintaan, varsin edullisesti. Pallokentän saneerauskustannukset olivat noin 200.000 euroa.

Tammenterho, omakotiyhdistyksen toimitila

Alkuaikoina yhdistyksellä ei ollut omaa toimitilaa vaan johtokunta kokoontui jäsentensä kodeissa, sekä myöhemmin monitoimitalolla Laaksoahdessa. Tarve omalle toimitilalle oli suuri, koska yhdistykselle oli jo kertynyt runsaasti arkis-
tomateriaalia, joka oli hajasijoitettu

Jokakeväinen ja -syksyinen talkoopuuha on laiturin valmistelu tulevaan vuodenaikaan.

Kuva: Juha-Pekka Ripatti

Isompi urakka, isommat koneet. Talkoilla tehtyyn uimarannan pengerrykseen tarvittiin vähän lapiota isompia apuvälineitä.

eri henkilöille. Tämän lisäksi tilaisuuksien järjestämistä varten tarvittiin erinäistä kalustoa ja tarvikkeita, joille tarvittiin myös varastopaikka. Edellä mainituista syistä olimme pitkään tutkailleet oman toimitilan hankkimista alueeltamme. Harkitsimme Elannon tilojen vuokrausta kaupan lopetettua toimintansa 1970-luvulla mutta hanke kariutui kalliiseen vuokraan.

Innokkaana marjanpoimijana olin 1990-luvun alussa Tammipääntien varrella sijanneen autiotuneen talon pihalla poimimassa vadelmia, ja silloin heräsi ajatus. Aloin selvittää, kuka omistaa talon ja sain selville, että se oli siirtynyt kaupungin omistukseen. Kaupunki oli lunastanut sen rouva Surakalta. Tontti liittyi kaavassa koululle varattuun Y-tonttiin.

Tämän jälkeen aloimme selvittää johtokunnassa rakennuksen soveltumista yhdistyksen toimitilaksi. Ensimmäisellä tutustumisella havaitsimme rakennuksen aika heikkokuntoiseksi, muun muassa lattiat olivat lahonneet osin puhki. Johtokunta joutui äänestämään Tammenterhon kunnostusta ja vuokrausta koskevassa asiassa, mikä on ollut perin harvinaista kokouksissamme. Johtokunnan enemmistö uskoi kuitenkin, että talon kunnostus on-

nistuisi talkoilla ja saisimme näin toimitilat yhdistyksellemme. Siitä alkoi sitten ripeästi hankesuunnittelu ja tilan vuokrausneuvottelut kaupungin kanssa, joissa onnistuimme mukavasti. Hanketta lähtivät vetämään muun muassa Olavi Laine, Silve Sahlan, Lasse Lehto ja Kai Haapamäki.

Työt alkoivat syksyllä 1993 jatkuen seuraavaan syksyyn saakka. Talon ulkoverhoilu harmailla betonilevyillä antoi rakennuksesta ankean kuvan ja piristääksemme ulkonäköä maalasimme talon ensivaiheessa punaiseksi. Lattiat purettiin, ulkoseinistä poistettiin purut ja seinätolpat kengitettiin lahovaurioiden johdosta. Rakennustöihin saatiin silloin mukavasti työnsä osaavia henkilöitä. Muistini mukaan edellä mainittujen lisäksi olivat isä Lehto, J. Tarvas, E. Tarvainen, M. Tarvainen, E. Paukkunen, R. Westerlund, K. Mönkkönen, M. Tapanainen, K. Typpi ja moni muu. Toimitilan avajaisia vietimme pikkujoulun merkeissä 1994.

Myöhemmin olemme kunnostaneet rakennusta rakentamalla vesijohdon ja viemärin sekä kellaritilaan WC:n. Kaupungin rakentamassa Tammipääntietä saimme siinä siivellä neuvoteltua pihaan parkkitilaa sekä vesi- ja viemäriilitym-

Kaikkiaan kunnostuskustannuksia tuli rakennukselle lähinnä materiaalin hankinnasta noin 8.000 euroa. Olen arvioinut, että talkootyöhön kyläläiset käyttivät aikaa runsaasti yli 1.500 tuntia, jotkut runsaasti, jotkut vähemmän runsaasti mutta kaikki olivat tarpeellisia tunteja.

Toimitilamme on vastannut aika tavalla odotuksiamme. Käytettävissä on kokoustila, keittiö, varasto- ja arkiostotilaa sekä pihalla keinu ja runsaasti autopaikoitusta. Pienenä ongelmana on ollut tuttu, vanhoista rakenteista tuleva haju (sahanpuuriste yläpohjassa). Kaupungin tekemien mittaustuloksien perusteella sisäilmassa ei ole havaittu terveydelle haitallisia homeitiöitä. Nytemmin tuuletusta tehostamalla on hajuongelmia saatu kohtalaisesti poistettua.

Viimeaikojen talkoot

Ennen kuin kaupunki lopetti talkooavustusten myöntämisen, ehdimme 2000-luvulla vielä rakentaa Jupperinrannan kivipenger-ryksen istutuksineen sekä rakentaa Louhostieltä Kaipionmetsän halki ulkoilutien Pitkäjärvenrantaan. Nykyisin yleisiä talkoita järjestetään vain kevätsiivouksen yhteydessä. Jupperinrannan uimalaiturin kunnostuksessa keväisin ja syksyisin vastaa rantatoimikunnan aktiivit. Tämä on yksi haastavimpia ja vaarallisimpia vuosittaisia tehtäviä. Pekka Puomio sukeltaa kylmään ja sameaan veteen laiturin alle irrotta- maan ankkuriketjuja ja vaihtamaan kiinnitykset talviajaksi köysiksi, jotka katkeavat, jos jäät työntävät laituria. Me avustajat kiskomme köysillä painavia ketjua löyhemmälle.

Ikimuistoisimmat ja samalla erikoisimmat talkoot olivat, kun isolla joukolla perkasimme ja fileoimme Pitkäjärvestä roskakalastuksen sivutuotteena saatuja kuhia. Keitin pakastetuista kuhista makoisan kalasopan 70 hengelle Römppäjäisiin Yhteistuvalla.

Kai Haapamäki

Puheenjohtajan muistoja 1980-luvulta

Lehtemme toimituksen pyynnöstä olen muistellut puheenjohtajakauteni 1981-89 tapahtumia.

Kun otin pyynnön vastaan ja avasin arkistostani jäsenlehdet ja kuva-aineison tältä ajanjaksolta, juutuin niiden katseluun niin perusteellisesti, että melkein elin tämän muistorikkaan kymmenluvun uudelleen.

Aloittaessani puheenjohtajana olin varsin nuori jupperilainen, takana kuusi vuotta asumista ja vuosi rankkaa rakentamista. Jo tontin ostopäätöstä tehdessä minulla oli tunne, että tässä asuinympäristössä tulen perheineni viihtymään. Jupperin vaihtelevat maastomuodot ja runsas monipuolinen kasvillisuus sävyttivät.

Jupperin omakotiyhdistyksen puheenjohtajana sain luotsattavakseni yhdistyksen, jolla oli 25-vuotiset perinteet, aktiivinen toiminta ja taloudelliset toimintaedellytykset. Edellinen puheenjohtajamme Olavi Laine oli 18 vuotta kestäneen kautensa aikana luonut yhdistyksellemme hyvät lähtökohdat.

1980-luvulla Jupperissa käynnistyi voimakas rakennuskannan muutos. 1930–40-luvuilla syntynyt huvila-asutus sai väistyä kiihtyvällä vauhdilla. Parhaimmillaan 1980-luvun loppupuolella Jupperiin, jossa asuntojen lukumäärä oli 350, rakennettiin noin 100 uutta asuntoa vuodessa. Samaan aikaan huvila-asukkaiden, meidän keväisten ”muuttolintujen” määrä jatkuvasti väheni.

Toimintamme suunnittelussa asetimme tavoitteeksi sen, että omakotiyhdistys pystyy tarjoamaan kaikille asukkailleen mahdollisimman monipuolista ohjelmaa.

Halusimme kaikkien jupperilaisten löytävän kiinnostavan kiinnostekohdan yhdistykseen. Toiminnan piti sisältää toisaalta työtä viihtyisän asuinympäristön ja toisaalta asukkaiden virkistys- ja harrastustoiminnan hyväksi. Mukaan piti saada

niin vanhat kuin nuoret. Erityisen haasteellisenä pidimme uusien jupperilaisten mukaan tulemistä yhteiseen toimintaamme.

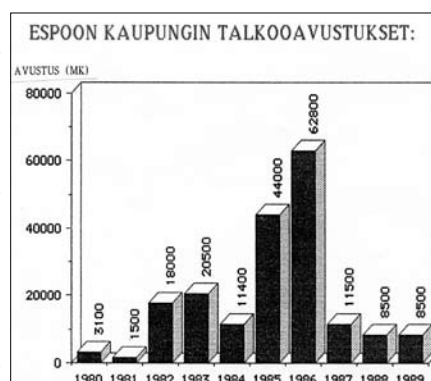
Saadaksemme asukkaat mukaan yhdistyksemme kevät- ja syyskokouksiin, otimme käyttöön periaatteen, että kokouksissa virallisten asioiden lisäksi oli asiantuntija alustamassa meitä kiinnostavista aiheista. Saimme ohjeita ja keskustelimme mm. aiheista kaavoitus, liikenne, kotipihan hoito, terveys, luonnonvaraisen kasvillisuuden säilyttäminen piha-alueella, savukaasut pientaloalueilla. Muistan, kun Kemiran edustaja oli neuvomassa meitä lannoitteiden ja kasvimyrskyjen käytöstä. Kysymme neuvoa, miten voittaa kesäjuhilla pidettävä kurpitsakilpailu. Neuvoksi saimme: ”Kastele rutkasti ja kylvä lannoitetta runsaasti yli ohjearvojen. Voitat kilpailun, mutta toivottavasti sinun ei tarvitse syödä sitä kurpitsaa”.

Sihteerimme Jussin kysymyksen, miten lannoitteet vaikuttavat maan luontaiseen mikrobitoimintaan. Hän sai niin diplomaattisen

ja monisanaisen vastauksen, että päätti pitää entiset omat mielipiteet asiasta edelleenkin kunniaanaan.

Kaavoitus

Kaavoitusasioissa Jupperin Omakotiyhdistys on aina ollut aktiivinen. Minun puheenjohtajakaudella seurasimme tarkasti Jupperi I ja II kaavoitusta. Yhteistyö Espoon kaupungin kaavoittajan Ilpo Aarnialan, omakotiyhdistyksen ja asukkaiden välillä sujui hyvin. Asemakaavoja laadittiin yhteisesti hyvinä pitämiemme periaatteiden mukaan, kunnes havahduimme. Rakennusmarkkinoiden ylikuumentuminen johti siihen, että pienet rakennusyritykset alkoivat ostaa tontteja, joille oli tarkoitettu rakentaa 2-3 asuntoa pinta-alaltaan 120-150 m². Heidän aikomuksensa oli runnoa samalle tontille 6-8 kappaletta 60-70 m²:n asuntoa ja niille 12-16 autopaikkaa. Asemakaavan rakennusoikeus antoi tähän mahdollisuuden. Seurauksena olisi ollut ahtaasti rakennettu pientaloslummi. Tätä me jupperilaisen emme halunneet. Aktiivisten ja yksimielisten jupperilaisten ansiosta saimme viime hetkellä asemakaavoihin asuntojen lukumäärärajoituksen. Tätä kaavamääräystä ei aikaisemmin Suomessa ollut käytetty. Saadaksemme kaavamääräyksen poliittiseen käsittelyyn, tarvitsimme kiinteistöjen

omistajien kirjallisen mielipideilmaisun. 95 % kiinteistöjen omistajista kannatti rajoitusta. Tulos oli kannustava näyte jupperilaisten halusta asuinympäristönsä viihtyisyys tehorakentamisen edelle. Pidän tätä kaavamääräyspäättöstä yhtenä merkittävimmistä. Se on mahdollistanut Jupperin säilymisen luonnonläheisenä ja viihtyisänä asuinpaikkana.

Talkoot

Talkotoiminnan vahvoja perinteitä jatkettiin 1980-luvulla. Jokavuotiset siivous- ja uimarantatalkoot saivat mittavat puitteet. Parhaimmillaan yli 100 talkoolaisen voimin työt tulivat nopeasti ja hyvin tehdyiksi. Ohjatessani talkooryhmiä eri kaduille, tuntui siltä, että katuosuudet loppuivat ennen kuin reippaat talkoolaiset. Lasten runsas mukanaolo on jäänyt hyvin mieleeni. Olisikohan käynyt niin, että talkoitten jälkeen ei karkkipaperi lentänyt kovin helposti katujaan.

Kaikissa talkoissa meillä oli selkeä ja jopa kurinalainen projektiaikataulu. Ensin työt ja sen jälkeen tyytyväisinä nautimme virvokkeita ja grillasimme makkaraa. Jos halusi laistaa tästä ensimmäisestä osiosta, sai hakea omat virvokkeet. Näin teki eräs hyvä ystävämme. Sen lisäksi, että saimme hyödyllistä aikaan, tutustimme toisiimme, paransimme yhteishenkeä ja suunnitelimme uusia aktiviteetteja.

Talkoot saivat 1980-luvulla uudet ulottuvuudet, kun Espoon kaupunki teemalla ”Kaupunki hyväksi elää” ryhtyi avustamaan yhdistyksiä asuinympäristön parannuskoh-

teissa. Talkooavustusten avulla pystyimme toteuttamaan hankkeita, joihin omat resurssit eivät riittäneet.

Meidän talkoohakemuksemme olivat suuria verrattuna espoolaisyhdistysten hakemuksiin. Hakemuksemme hyväksyttiin erittäin hyvin seuraavin perustein:

- Jupperin Omakotiyhdistyksellä oli hyvä ja luotettavan tekijän maine
- Hakemukseemme oli liitetty suunnitelma ja eritelty kustannusarvio
- Toteutuksen vastuuhenkilöt olivat espoolaisten tuntemia ammat-

tilaisia

- Hankkeet palvelivat koko asujaimistoa ja Pitkäjärventien osalta koko seutua

Meille jupperilaisille 1980-luku oli talkotoiminnan kulta-aikaa. Meillä oli hyvä talkooperinne ja runsaslukuinen talkoojoukkue. Saimme talkoisiin mukaan täyden kirjon lapsista aina varttuneempaan väkeen.

Kulttuuriharrastukset

Harrastus- ja virkistystoiminnan tavoitteena puheenjohtajakaudella oli järjestää asukkaitamme kiinnostavia tilaisuuksia ja saada näin

TALKOILLA OLEMME TEHNEET:

1982	Koivukujan Pitkäjärventielle
1982-83	Lentopallokentän
1982-83	Lasten leikkikentän
1983	Betonisen uimalaiturin
1983	Istutuksia Pitkäjärvenrantaan
1984	Uimarannan hiekoituksen
1985-87	Pelikentän Jupperin rantapuiston
1986	Kevyen liikenteen tien
1988-89	Puiston Jupperin rantaan

kaikki ikäryhmät mukaan toimintaamme. Suuri ansio tästä lankeaa huvi- ja virkistystoimikunnalle. Toimikunnan voimavara oli monipuolisuus; mukana oli enegisia ja idearikkaita toisen polven jupperilaisia ja tänne muuttaneita. Minulla oli ilo olla mukana kokouksissa ainoana mieshenkilönä. Teimme mielenkiintoisia kotiseutu- ja teatterimatkoja koko perheen voimin.

Polkupyöräillen teimme koko perheen voimin luontoretken Träskendaan ja museoretken Tarvaspään Akseli Gallen-Kallelan hienoon ateljeerakennukseen.

Linja-autolla kävimme Seura-saassa, tutustumme esi-isiemme elinympäristöihin ja katselimme teatteriesityksen Juuso Leppäpölkky ja kadonnut poika. Teimme myös retken Ekumeeniseen keskukseen ja Espoon Automuseoon sekä teatteriretkeen liittyen käynnit Sibeliuksen Ainolassa ja Halosenniemiellä.

Laivalla teimme saaristoristeilyn ja ihailimme Espoon kaunista saaristoluontoa.

Teatteriretkiä järjestimme vuosittain aikuisilla, lapsille ja koko perheille. Kaikille teatteriretkille saimme linja-automme täyteen jupperilaisia. Kokosin näistä tapahtumista seuraavan tilaston:

- Nukketeatteri Hevosenenkä
Hans Cristian sadunkertoja
- Nukketeatteri Hevosenenkä
Karhu, jota ei ollutkaan
- Nukketeatteri Vihreä Omena
Kristallipallo
- Helsingin kaupunginteatteri
Peter Pan

- Helsingin kaupunginteatteri
Näköala sillalta
- Nurmijärven kesäteatteri
Seitsemän veljestä
- Seurasaari
Juuso Leppäpölkky ja kadonnut poika
- Monitoimitalo
Keisarin uudet vaatteet
- Monitoimitalo
Tirlittan orpottyö ihmisten ihmemaassa

Viron kotiseuturetteki

Kohokohdaksi muistojeni joukossa nousee Viron kotiseuturetteki. Olin Espoon järjestämällä valtakunnallisilla kotiseutupäivillä tutustunut Eestin Luonnonsuojeluseuran puheenjohtajaan Jaan Eilartiin. Hänen ystävällisellä avustuksellaan meille järjestettiin mielenkiintoinen ja kulttuuripitoinen matka Eestin maaseudulle. Lähes 300 kilometrin ajomatkan aikana näimme eestiläistä maaseutua, vierailimme kolhoositalalla tutustuen tilan työmenetelmiin, elämään ja asumiseen.

Pärnussa ihastelimme ennen niin kuuluisaa ja suosittua kylpyläkaupunkia. Merivesi oli myös pahoin saastunutta. Tänäpäin tämä Neuvostoliiton ajalta rappeutunut kaunis kaupunki on saneerattu ja on suosittu kylpyläkaupunki. 1800-luvulla perustetulla Kurgjan ekotilalla tutustuimme talomuseon hienoihin kirja- ja esinekeräelmiin. Tilan perustajan C.R. Jakobsonin perhehaudalla Jaan Eilart kertoi tilan historiasta, johon sisältyi varsin paljon suomalais-eestiläistä tieto- ja kulttuuriyhteistyötä. Matkalla koimme myös jännitystä. Osa porukasta heräsi aamuyöllä ja näki, kun jengitappelun seurauksena kaksi miestä ammuttiin kadulla Viru hotellin edustalla.

Omakotiyhdistyksen 30-vuotisjuhlat

Puheenjohtajakauteni juhlevin tapahtuma oli yhdistyksen 30-vuotisjuhlat. Juhlien valmisteluun osallistui suuri joukko jupperilaisia. Juhlan kunniaksi teimme juhla-julkaisun ”Omakotiyhdistys 30 vuotta”. Koska toiminnassamme olimme suuntautuneet alueemme kaikkiin ikäryhmiin, syntyi meille ajatus muodostaa ohjelman runko oman kylän väestä. Toiveemme toteutui, lahjakkaita esiintyjiä löytyi kiitettävästi. Syntyi hanuriyhtye ”Jupperin harmonikat” ja ”Jupperin Harmony Sisters”. Nuorten tanhuryhmän lisäksi saimme kokoon hyvän laulukuo-

ron johtajinaan Merja ja Kari Jutila. Juhlapuheen piti kaupunginjohtaja Pekka Löyttyniemi ja ulkopuolisena taiteilijana Liisa-Maija Laaksonen lausui ihanasti runoja. Osanottajia onnistuneessa juhlassamme oli 190. Iltamme päättyi iloisen tanssin ja seurustelun merkeissä.

Loppuyhteenveto

Minulle 1980-luku oli aktiivista kotiseututoimintaa. Arkisten työkiireiden johdosta päivät venyivät usein yöhön, jotta kirjoitukset lehtemme eivät myöhästyisi liian paljon. Minulle kotiseututyö oli kiinnostavaa siksi, että se oli tekemistä oman kotiseudun hyväksi ja toisaalta se oli lähellä omaa ammattiani, yhdyskuntasuunnittelua. Muisteluista jäi pois monia tärkeitä toiminta-aloja kuten perinteen keruu ja valokuvien taltiointi sekä seudullinen yhteistyö Suur-Leppävaaran alueella.

Suuret kiitokset Teille kaikille 1980-luvulla mukana olleille. Näitä aikoja on kiva muistella yksin ja Teitä tavatessa. Kiitos perheelleni, joka oli innokkaasta mukana sekä tapahtumien valmisteluissa että osallistujina. Arkistoja avatessa totesin, että lähes 90 % lehtemme kansikuvista on Mintun, Jonnan ja Irmelin piirtämiä.

Onnittelen Jupperin Omakotiyhdistystä ja toivotan sille menestystä ja aktiivisuutta tuleville vuosikymmenille.

Terveisin Pekka Perttula

Artikkelin valokuvat: Olavi Laine ja Pekka Perttula

Omakotiyhdistys 30 v

Jupperin Harmonikat 30-vuotisjuhlassamme

Matti Virtanen Seppo Lindqvist, Tapani Mäkelä, Lotte Arhomaa, Eino Tammela

Omakotiyhdistys 30 v
Nuorten lauluryhmä joht. Merja Jutila

Jupperin Omakotiyhdistys

Toimintaesitteemme Espoon valtakunnallisilla kotiseutupäivillä v 1989

Kesäretki aurinkoiseen Pärnuun

14.-16.8.2015

Pärnun kuuluisa nähtävyys, 1600-luvulta säilynyt Tallinnan portti seisoi uskollisesti paikallaan, vaikka Taiteiden yö – eli pärnulaistain Augusti Unetus – herätti koko kaupungin eloisaa humuun ja karnevaalitunnelmaan lauantaina. Upea ranta helli auringonpalvoja, kadut muuttuivat markkinapaikoiksi ja erilaisia taide-elämyksiä levittäytyi pitkin kaupunkia iltamyöhään asti. ↓ →

Retkeläiset valmiina nousemaan laivaan yhtä aurinkoisina kuin perjantainen aamu

Saimme haistella, maistella ja hypistellä syötävän hyviä kukkia ja yrttejä sekä puutarhassa että Helin valmistaman teen ja leivonnaisten muodossa. Helin kaupasta tarttui matkaan mm. yrttisekoituksia ja onnelliseksi tekevää teetä.

Astor Matkapalvelun bussikyydillä huristelimme Lavassaaren Rautatiemuseoon, jossa saimme ihastella monenmoisia ja -ikäisiä junavanhuksia. Yksi höyryveturi antoi meille näytteen miten raiteet laulavat ja matka taittuu.

Tamme talun perinneyrttitilalla satojen kasvien saloihin meitä opasti itse tilan omistaja Heli Viidehos, joka osasi kertoa kasvien "sielunelämästä" ja lääkeyrttien salaisista voimista.

Kuvat: Leena Virtanen, paitsi ne, joissa hän itse lymyilee ovat satunnaisten ohikulkijoiden nappaamia.

Tervetuloa juhlistamaan Jupperin Omakotiyhdistyksen 60-vuotista taivalta lauantaina 12.9.2015

klo 12.30-15.00 SELLOSALIIN

(Soittoneikanaukio 1 A, 02600 Espoo, www.sellosali.fi)

Ohjelma

Klo 12.30 – 13.00 Sellosalin aula

– Tervetulomalja ja tervheidysten vastaanotto

Klo 13.00 – 15.00 Sellosali

– Toimittaja/kirjailija Keijo Leppänen avaa tilaisuuden

– Puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatin puheenvuoro

– Dvorák: Humoresque, Kreisler; Sicilienne & Rigaudon
Raakel Suikkanen (sello) ja Miia-Mari Turunen (viulu)

– Kaupunginjohtaja Jukka Mäkelän puheenvuoro

– Jupperin koulun oppilaiden esitys

– Suomen Kotiseutuliiton ansiomerkkien jako
Puheenjohtaja Mikeko Perkkio (EKYL)

– Keijo Leppänen lausuu tilaisuuden päätössanat

– Jupperivalssi yhteislauluna, Johannes Niskanen (harmonikka)

– Kakkukahvitarjoilu lämpöissä

Juha on kaikille jupperilaisille avoin.

Sitovat ilmoittautumiset 28.8.2015 mennessä
sähköpostitse osoitteeseen: tiedotustk@jupperi.fi
Kirjoita viestiin: Sellosali, oma nimesi ja osallistujien määrä.

klo 18.00-24.00 Hämeenkyllän kartanoon

(Juustenintie 1, 01630 Vantaa, www.hameenkyllankartano.fi)

Ohjelma

Klo 18.00-20.30 Puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatin tervheidys

Alku-, pää- ja jälkiruokailu

Taustamusiikki: Raakel Suikkanen (sello) ja Miia-Mari Turunen (viulu)

Noin klo 19.30 esiintyy lähitaikeuden Suomenmestari Iivari Frank

Klo 20.30-23.30 Vapaata seurustelua ja tanssia

Tanssimusiikista vastaa Juha Poikela & Tanssiorkkesteri Nokiset
solistinaan Johannes Niskanen (harmonikka)

Klo 23.30 Tilaisuuden päätössanat

Juhlaan ovat tervetulleita Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenet hintaan 40 € / hlö.

Ilmoittautumiset pikimmiten, mutta viimeistään 28.8.2015
sähköpostitse osoitteeseen: juha-pekka@jppipatti.net
Kirjoita viestiin: Hämeenkyllän kartano / ilmoittautuvien nimet.
Juhlaan mahtuu 80 henkilöä ilmoittautumisjärjestyksessä.
Mukaan pääsy vahvistetaan myöhemmin sähköpostilla,
josta löytyvät myös maksutiedot.

Juhlapuun istutus
Tammerterhon pihaan
12.9.2015 klo 16.00

Jupperin Omakotiyhdistyksen 60-vuotispäivän kunniaksi
istutamme juhlapuun
Tammerterhon pihaan (Tammipäantie 33).

Tervetuloa todistamaan tapahtumaa.

Tämän ilmoituksen sisältö on julkaistu myös postilaatikkokakeluna 15.-16.8.2015. Sellosalin päiväjuhlaan mahtuu vielä vieraita, mutta edellyttää välitöntä ilmoittautumista.

← Monien tarinoiden ker-
tojat, Pärnun kuin omat
taskunsa tuntevat ja aina
hymyilevät oppaamme Meeli
Hanso ja Ylane Vuorio Terviksen
pihalla.

Kotimatalla vierailimme vielä
viehättävässä Atlan kartanossa,
jossa meitä opasti kartanon rou-
va Kristle Luige. Pääsimme vie-
railemaan nykyään taiteilijajapis-
kunnan kotina toimivan kartanon
tiloihin, keramiikkapajaan ja lo-
puksi kauppaan, jossa keramiik-
katuliaisat kääriytyivät hellästi pa-
periin.

Matkan aikana söimme herroiksi Villa Wes-
setissä, Postipoississa ja kotimatalla Römme
Körtsissä, jossa kaikki iloiset matkalaiset
pääsivät yhden pitkän ja herkkuja notkuvan
pöydän ääreen.

Yhteisvastuutapahtumassa 300 kävijää

Yhteisvastuu on lähimmäisenrakkauden kansanliike ja evankelis-luterilaisen kirkon vuosittainen suurkeräys, joka auttaa hädänalaisia syntyperään, uskoon tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta Suomessa ja kehitysmaissa.

Yhteisvastuu 2015 -keräys tukee vähävaraisia, yksinäisiä ja eri syistä elämässään vaikeaan tilanteeseen joutuneita ihmisiä Suurella Sydämellä -vapaaehtoistoiminnan kautta. Ulkomaisena keräyskohteena on Haiti, missä autetaan lapsia kouluun. Keräys käynnistyi sunnuntaina 1.2.2015.

Yhteisvastuu 2015 -tapahtuma järjestettiin 19.4.2015 Auroran Kappelilla. Tapahtuma keräsi paljon väkeä, etenkin lapsiperheitä, mutta myös muun ikäistä yleisöä. Tapahtumassa oli hyvin monipuolinen ohjelma.

Kappelissa järjestettiin hengellinen messu, myyjäiset ja muuta varainkeruuseen liittyvää toimintaa. Ruumiin fyysisen hyvinvoinnin ylläpitämiseksi tarjottiin lounasta ja virvokkeita, ja jos vielä lounaankin jälkeen oli tarvetta lisäravinnolle,

niin partiolaiset grillasivat makkaraa ja paistoivat vohveleita.

Piha-alueella oli pienten lasten riemuksi pomppulinna, josta kuului railakas nauru ja näkyi hyppimisen ilo. Hieman vanhempia kiinnostivat varmastikin moottoripyörät ja paloautot.

Gospel Riders - moottoripyöräkerho ry. on kerho, joka tarjoaa motoristeille mahdollisuuden liittyä moottoripyöräilyn ja kristillisen uskon luontevalla tavalla toisiinsa.

Oli siten aivan luontevaa, että moottoripyöräkerhon jäseniä osallistui myös yhteisvastuutapahtumaan. He esittelivät kukin omaa pyöräänsä ja kertoivat harrastuksestaan ja siitä nauttimisesta. Moni tapahtuman vieraista

jutteli pitkiäkin aikoja pyöristä ja ajamisesta. Esille tuli ennen kaikkea vapauden tunne moottoripyörällä ajaessa ja myös vauhdin hurma. Mikä harrastus! Mutta kaikille arkajaloille se ei varmaankaan sovi. Pitää olla tietynlainen luonne ja rohkeutta.

Pitkäjärven VPK oli hyvin edustettuna paikalla ja lapset saivat tutustua paloautoihin. Vapaapalokunnassa toimii myös nuorisosoasto 10-17 -vuotiaille nuorille Laaksoalahden, Jupperin ja Pitkäjärven alueilta. Nuorille järjestetään monipuolista toimintaa harjoituksineen ja leireineen. Palokuntaharrastus on nuorille lähes ilmaista. Liittymis- tai vuotuisia jäsenmaksuja ei ole. Pienimmille lapsille on oma kerho, Kipinäkerho. Kipinäkerho on tarkoitettu 6-9 -vuotiaille tytöille ja pojille, ja kerhossa harjoitellaan palokuntataitoja ikäryhmälle sopivalla tavalla.

Lea Ala-Peijari

-15-

Laaksolahden Siwa avattiin huhtikuussa

Suomen Lähikauppa Oy:n uusi myymälä Siwa Laaksolahdentie avattiin huhtikuun 9. päivänä entisen M-marketin tiloissa.

Myymäläpäällikkönä toimii Anni Meriluoto, joka kertoi lehden toimitukselle myymälästä. Siwa Laaksolahdentie on kooltaan isompi ja tuotevalikoimaltaan tavallista laajempi verrattuna ketjun muihin myymälöihin. Myymälässä on oma paistopiste ja monipuolinen tuoretuotevalikoima. Jupperilaiset ovat varmasti huomanneet uuden lähikaupan mainospostin perusteella. Tarjouksista, jotka ovat voimassa vain Laaksolahden Siwassa, ilmoitellaan kerran viikossa postin välityksellä.

Meriluodon mukaan asiakastytyväisyys on keskiössä, joten pal-

veluun ja tuotevalikoimaan panostetaan. Asiakkaita halutaan palvella monipuolisesti; saman katon alta löytyvät lisäksi Matkahuollon, postin ja Veikauksen palvelupisteet. Lähikauppa haluaakin olla lähellä asiakasta ja palautetta otetaan mielellään vastaan. Palvelusta on saatukin hyvää palautetta. Myymäläpäällikkö toivottaa asiakkaat tervetulleiksi kertomaan odotuksistaan ja kokemuksistaan tai ihan vaan vaihtamaan kuulumisia ja jutustelemaan. Palautetta voi antaa myös sähköpostitse annika.meriluoto@lahikauppa.fi.

Kaupassa on seitsemän työntekijää ja nyt kaksi kesäapulaista. Arkisin ovet ovat avoinna klo 7 – 23 ja sunnuntaisin klo 9 – 23. Myymälässä työskennellään kahdessa vuorossa. Myymälän ulkopuolella on paikka, johon voi jättää lemmi-

Kuva: Juha-Pekka Ripatti

kin ostoksilla pistäytymisen ajaksi. Autoille on hyvin parkkitilaa.

Meriluodon mukaan asukkaat ovat ottaneet uuden lähikaupan mukavasti vastaan. Myös Jupperin koulun oppilaat ovat löytäneet tien-
sä välipalaostoksille. Henkilökunta toivottaakin uudet ja vanhat asiakkaat sydämellisesti tervetulleiksi tutustumaan ja turisemaan sekä vaihtamaan kuulumisia ostosten lomassa.

Maija Karppinen

Tunnista oikea etana

Etanat ovat ryhmä keuhkokotiloiden (Stylommatophora) joukkoon kuuluvia maanilviäisiä. Etanat ovat pehmeäruumiisia kuorettomia tai kuorellisia eläimiä. Liikkumista varten etanalla on limaa erittävä anturajalka. Etanalla on kaksi paria tuntosarvia. Silmät sijaitsevat pidempien tuntosarvi-
en päissä.

Tappajaetana (espanjansiruetana) on kuoriutuessaan noin sentin pituinen ja se kasvaa 7-14 senttimetrin mittaiseksi. Sen väri on vaihteleva, mutta yleisesti ottaen likaisenoloinen. Suomessa etanat ovat olleet likaisen oranssinpunaruskeita, eikä niillä useimmiten ole ollut sivujuovia. Jotkut yksilöt voivat olla myös harmaan vihertäviä tai lähes mustia. Alapinta on valkea ja lima lähes väriltöntä.

Espanjansiruetanaa ei pidä sekoittaa kotoiseen ukkoetanaan, jonka alapinnan reunat ovat mustat. Ukkoetana (Limax cinereoniger) kuuluu Suomen alkuperäiseen lajistoon, eikä sitä ole syytä hävittää. Ukkoetana on suurimmaksi kasvava etana. Se voi pisimmillään olla jopa 15 senttiä pitkä. Keskellä tummaa selkää on vaalea raita. Jalan alapuolen keskusta on vaalea ja reunat hyvin tummat.

Kuva: Silve Sahlan

Kumpihan tämä lienee?

“Lähiuokaa omasta puutarhasta” eli lehtokotiloiden valmistusohje on JOY-lehdessä 3/2009 sivulla 17.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

Juha-Pekka Ripatti
Kaivoskuja 5 a as. 2
02730 Espoo

ESITYS

4.5.2015

Tekninen keskus
Kirjaamo
PL 1

02070 Espoon kaupunki

KATUJEN SUUNNITTELU JA RAKENTAMINEN JUPPERISSA

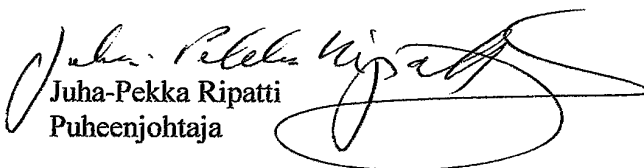
Jupperin Omakotiyhdistys ry. haluaa kiittää Espoon kaupunkia Jupperissa viime vuosina tehdyistä (Pitkäjärventien ja Riihiniityntie kiertoliittymä, Kaivosmiehentie, Kaivosmiehenkuja ja Kaivoskuja) ja tekeillä olevista (Laaksolahdentie, Kaivostie, Kaivosmäki, Kalliotie) katujen parannustoista.

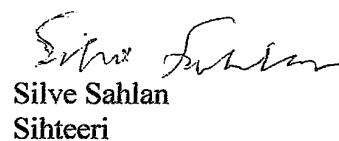
Jupperin katusuunnitelmat ovat pääosiltaan valmiit kun hiljakkoin valmistuivat myös Palomäen alueen katusuunnitelmat. Muutamilta kaduilta puuttuvat edelleen vahvistetut katusuunnitelmat. Listasimme alueellisessa kiireellisyysjärjestyksessä ne kadut, joilta katusuunnitelma puuttuu; Jupperinmetsä, Alankotie, Ylänkötie, Yhteistuvantie, Palokunnantie, Louhostie/-kulma, Harjumäentie, Rinnetie/-portti, Mäkirinne/-kuja/-polku, Peltorinne/-kuja ja Tammipäänpolku. Edellisten lisäksi olisi tarpeen suunnitella suojellun Kuninkaantien osuudesta Jupperinrannan raitti ja Jupperintie sekä niihin liittyvät kävelyraitit. Lisäksi alueellamme on Linnaisten puolelle johtavia raitteja, jotka tarvitsevat suunnitelman alueen haltuunotosta ja mahdollisesta kunnostamisesta.

Omakotiyhdistyksen toive on, että kaupunki yhdistäisi Kaivosmiehentien talkoorahoilla rakennettuun Rantamäen ulkoilutiehen rakentamalla noin 100 m pitkän puistoraittiosuuden. Omakotiyhdistykselle on tehty myös aloite Tammipää niminen kadun päällystämiseksi. Kadun pohjatyöt on tehty jo 20 vuotta sitten rivitaloalueen rakentamisen yhteydessä.

ESITYS Jupperin Omakotiyhdistys ry. esittää, että Espoon kaupunki ryhtyy toimenpiteisiin edellä mainittujen puuttuvien katusuunnitelmien laatimiseksi, sekä esitettyjen toiveiden toteuttamiseksi. Toivomme kaupungilta avointa vuorovaikutteista keskustelua sekä omakotiyhdistyksen että Jupperin asukkaiden kanssa jo suunnitelmien laadinnassa, samoin kuin hankkeiden toteutusvaiheessa.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY.

Juha-Pekka Ripatti
Puheenjohtaja

Silve Sahlan
Sihteeri

Lasten kanssa luontopolulle

Tiesitkö, että Jupperissa on kilometrin mittainen luontopolku? Se on helppo tapa tutustua omaan lähimetsään lasten kanssa. Eväät mukaan ja seikkailemaan!

”Tässä metsässä voi nähdä oravien tanssipuun ja metsämörrien pesän”, sanoi oppaamme Ritva Kallanranta. Alkamassa oli Jupperin Omakotiyhdistyksen järjestämä luontopolkukierros. Olimme lähteneet koko perheen voimin kojelemaan, miten lähimetsän polut sopisivat pienten lasten kanssa kulkettaviksi.

Toukokuinen metsä oli kauneimmillaan. Valkovuokot kukkivat. Kuusissa oli vaaleanvihreitä kerkkiä. Mustikan kukat lupailivat hyvää satoa. Sanikkaiset olivat kipuraisia ja kielon lehdet rullallaan. Pienet vaahteranlehdet tuntuivat pehmeiltä. Ketunleipä maistui suo-

laiselta.

Ryhmämme lapset viihtyivät metsässä erinomaisesti. Kaksi- ja kolmevuotiaat hyppelivät ja kiipeilivät kiville, keräsivät käpyjä, silitivät sammalta ja leikkivät majoissa. Yksivuotias kulki rintarepussa, mutta aina välillä hänkin halusi päästä tutkimaan metsää lähietäisyydeltä. Ryhmämme yläkouluikäiset saivat Ritvalta tehtäväkseen kiinnittää rasteille upouudet laminoidut kyltit. Kaikilla kahdeksalla rastilla on alueen lajeihin liittyviä tehtäviä. Ensimmäisellä rastilla voi esimerkiksi arvuutella viereisen tammen ikää. Lapsista oli hauskaa kokeilla, kuinka monta ihmistä tarvittiin halaamaan mahtavaa tammea niin, että kädet ylettyivät yhteen.

Immettelimme jääkauden jälkeensä jättämiä kiviä. Ritva pyysi jokaista ryhmän jäsentä valitsemaan oman suosikkikivensä ja is-

tumaan sen päälle. Kuuntelimme, kuinka peippo lauloi. Sitten matka jatkui rinnettä ylös. Saavuimme kukkulan laelle, josta avautuu hieno näkymä Pitkäjärvelle. Kallion kolot ja kivet muodostavat tässä hyvän katsomon, joka suorastaan kutsuu istumaan ja ihastelemaan maisemia. Tämä on hyvä paikka myös eväiden syömiseen.

Jossain vaiheessa neljännen rastin jälkeen Ritva osoitti isoa siirtolohkareta ja sen vieressä kasvavaa koivua. ”Katsokaa, tässä on hissi!” Lapset halusivat heti kokeilla. He kiipesivät kivelle ja tulivat koivuhissillä alas. Hauskaa! Ison kuusen juurella pysähdyimme tutkimaan oravien syömiä käpyjä. Oravia näkyi paikoin paljonkin vipeltämässä oksalta toiselle. Eräs kuusi on saanut jopa nimekseen oravien tanssipuu!

Kahdeksannen rastin jälkeen Ritva kehotti kaikkia kulkemaan aivan hiljaa. Olimme lähestymässä erään koivun tyvessä olevaa metsämörrien pesää. Lapset kurkistivat pesäkolle. ”Shh, mörri nukkuu.”

Reitin loppumetreilla tuli vastaan kaatuneen puun ympärille rakentunut mahtava maja. Lapset jäivät sinne vielä pitkäksi toviksi leikkimään. Väsymyksestä ei ollut tietoaakaan! Kaiken kaikkiaan

Kuvat: Mikko Helkiö

metsässä oli ollut nähtävää ja tutkittavaa niin paljon, että huomasimme käyttäneemme kilometrin mittaisen luontopolun kulkemiseen kokonaista kaksi tuntia.

Tulemme pian uudestaan!

Näin löydät Jupperin luontopolulle

Suuntaa Tammenterholle osoitteeseen Tamnipääntie 33. Kävele polkua ylös metsään ja käänny mäen päällä oikealle. Olet luontopolun alussa. Polku on merkattu maastoon keltaisilla maalitäplillä. Luontopolku ylittää Rantamäen ulkoilutien viidennen ja kuudennen rastin välissä. Tässä on helppo kohta poistua reitiltä tarvittaessa.

Lisätietoa: www.jupperi.fi/Luontopolku

Minna Helkiö

Kevään siivoustalkoot

20.5.2015 kokoontui taas porukkaa siivoamaan ja korjailemaan talkoilla. Kukkapenkeistä kitkettiin rikkaruohoja, syksyn lehtien jämiä haravoitiin, Kasvinvaihtopiste kunnostettiin. Uimarannalla oma porukansa kunnosti laiturin ja rannan valmiiksi odottamaan kesän uimareita ja oma porukansa lähti tekemään lelulaatikon leikki-
puistoon. Työrupeaman päätteeksi kokoonnuimme kaikki vielä Tammenterholle grillailemaan ja juomaan virvokkeita.

Kuvat: Leena Virtanen

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n kevätkokouksen pöytäkirja

Aika: 23.04.2015 klo 18.30
Paikka: Tammenterho
Läsnä: 9 varsinaista jäsentä ja 1 perhejäsen

Klo 18.00 osallistujien ilmoittautuminen ja kahvitarjoilu.

1. Kokouksen avaus

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti avasi kokouksen ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi.

2. Kokouksen toimihenkilöt

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Juha-Pekka Ripatti. Sihteeriksi valittiin Silve Sahlan, pöytäkirjan tarkastajiksi Pekka Perttula ja Rainer Westerlund. Päätettiin, että pöytäkirjan tarkastajat toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

3. Osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa

Paikalla oli 9 äänioikeutettua varsinaista jäsentä ja yksi perhejäsen.

4. Kokouksen laillisuus

Kokouskutsu oli yhdistyksen ilmoitustauluilla kaksi viikkoa ennen kokousta sekä ilmoituksena JOY -lehdessä 2/2015.

Kokous todettiin lailliseksi ja yhdistyksen sääntöjen mukaisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

5. Toimintakertomus

Juha-Pekka Ripatti esitteli johtokunnan laatiman toimintakertomuksen pääkohdittain. Se oli myös julkaistu JOY- lehdessä 2/2015. Vuoden 2014 toimintakertomus hyväksyttiin.

Pidettiin hiljainen hetki yhdistyksen pitkäaikaisen puheenjohtajan, kotiseutuneuvos Olavi Laineen muistoksi.

6. Vuoden 2014 tilikertomus ja tilintarkastajien lausunto

Taloudenhoitaja Tapani Vuopala esitteli vuoden 2014 tilikertomuksen ja tilintarkastajan lausunnon.

7. Tilinpäätöksen vahvistaminen

Tilinpäätös vahvistettiin. Johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus.

8. Muut asiat

Muita johtokunnan esittämiä tai sääntöjen 5.pykälän tarkoittamia asioita ei ollut.

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen kello 19.12.

Stipendit Jupperin koulun 6. luokkalaisille

Jupperin Omakotiyhdistys ry. myönsi jälleen keväällä 20 euron stipendit seuraaville matemaat-
tis-luonnontieteellisissä aineissa menestyneille Jupperin koulun op-
pilaille: Henrik Leppänen (6 A), Topias Ilmivalta (6 B) ja Otso Hel-
minen (6 C). Stipendit luovutettiin
koulun keväťjuhlassa.

Toimitus onnittelee!

Rauli Virtanen keräsi ennätysyleisön kirjastoon

Toimittaja ja kirjailija Rauli Virtanen vieraili Laaksolahden kirjastossa 15.4.2015 esittelemässä kuudetta kirjaansa ”Reisukirja – Matkalla kaikissa maailman maissa.” Tässä viimeisimmässä kirjassaan hän kertoo pääasiassa henkilökohtaisista kokemuksistaan, koska ne kiinnostavat ihmisiä.

Rauli Virtanen on tuttu vierailija kirjastossamme ja aina yhtä odotettu vierailija. Aikaisemmilla käynneillään hän on kertonut hurjista kokemuksistaan vaarallisilla kriisialueilla, joilla oma henkikin on ollut usein vaarassa. Tällä kertaa kirjastoon oli kokoontunut yli 80 henkilöä kuuntelemaan suurella mielenkiinnolla Raulin kertomuksia.

Hän on koonnut uuteen kirjaansa kaikkein unohtumattomimpia kokemuksiaan matkojensa varsilta. Välillä hän joutui pukeutumaan Burkhaan, välillä hän joutui vahingossa pahamaineisten sissien tukikohtaan. Yleensä hän meni sinne, minne muut eivät ole uskaltaneet mennä. Joskus hän oli pommisaatteessa, mutta myös ystävällisesti vastaanotettuna vieraana alkupe räiskansojen keskuudessa.

Monet ihmiset ovat kysyneet häneltä, miten hän on kokenut kaiken näkemänsä, ihmisten kärsimykset ja sodan kauheet? Miten tällainen vaikuttaa ihmiseen? Itse hän sanoo, että hänellä on aina ollut hyvä onni, hyvät matkakumppanit ja kaikesta päätellen myös ”suojelusenkelit” mukana. Tärkein asia on se, että on oppinut luottamaan ihmisiin. Rauli Virtanen totesi itse,

että hänellä on ollut hienoja, mutta myös raskaita kokemuksia. Kriisialueilla työskentelevien toimittajien työ on vaarallista ja haastavaa, mutta myös erittäin palkitsevaa. Hän sanoi, että tämä työ on ollut hänelle myös harrastus ja intohimo. Muuten ei varmaankaan kovin innokkaasti lähtisi henkensä uhalla vaarallisiin paikkoihin.

Ihan uutena asiana oli mielenkiintoista kuulla, mitkä maat tai alueet ja kaupungit ovat hänen suosikkipaikkojaan.

Rauli Virtanen suositteli yleisölle matkakohdemaiksi Burmaa, Bhutania ja Nepalia, koska hän on nykyään Aasia-fani. Kaupungeista hän mainitsi Saigonin, Kabulin, New Yorkin, Dubain (koska se on turvallinen ja hyvä lomakohde) ja Hong Kongin. Rauli luetteli myös joukon kaupunkeja ja maita, joita hän ei suosittele tällä hetkellä turisteille.

Hän on kiertänyt maailmaa yli 40 vuotta ja käynyt maailman kaikissa 194 itsenäisessä valtiossa. Hänellä on ollut sammumaton seikkailunhalu ja intohimona matkustaminen, eikä hän ole halunnut jäädä

paikoilleen. Hän sanoi, että pitää mennä sinne, missä tapahtuu ja aina avoimin mielin. Ihmisiin pitää aina suhtautua ystävällisesti ja positiivisesti. Sillä tavoin saa heidän luottamuksensa. Tärkeätä on lähestyä ihmisiä oikealla tavalla.

Raulilla on pitkä ura ulkomaantoimittajana

Rauli Virtanen on matkustanut toimittajana maailman kriisipesäkeisiin Vietnamin sodasta lähtien ja työskennellyt televisiolle, sanomalehdille ja aikakauslehdille. Rauli Virtanen aloitti ulkomaantoimittajana vuonna 1969 ja hänen työantajiaan ovat olleet MTV, Yleisradio, Uusi Suomi, Helsingin Sanomat, Suomen Kuvalehti ja Apu. Valtion tiedonjulkistamispalkinnon hän sai 1993 ja Suomen Kuvalehden journalistipalkinnon 2001.

Toimittaja Rauli Virtanen aloittaa elokuussa työtehtävät journalistiikan vierailijaprofessorina Tampereen yliopistossa. Hänen valinnassaan painoi tarve ammatitaitoiselle ulkomaanjournalismin opetukselle yliopistossa.

Lea Ala-Peijari

Puheenjohtaja 2015:

Juha-Pekka Ripatti

juha-pekka(ät)jppripatti.net

Kaivoskuja 5 A 2

0400 463 941

Johtokunta 2015:

Lasse Gustafsson

lasse.gustafsson(ät)kolumbus.fi

Kaivoskuja 12

0400 458 167

Kai Haapamäki

kai.haapamaki(ät)saunalahti.fi

Kalliotie 17 A

(09) 854 3384

Ilkka Homanen

ilkka.homanen(ät)gmail.com

Tammipääntie 31 B

044 577 4430

Urpo Kotipalo

urpo.kotipalo1(ät)saunalahti.fi

Peltotie 2

040 503 6067

Heikki Kulusjärvi, vpj

heikki.kulusjarvi(ät)solibri.com

Vahveropolku 7

Anneli Liimatainen

anneli.liimatainen(ät)kolumbus.fi

Kaivoskuja 4-6 B

050 549 5023

Silve Sahlan, siht

silve.sahlan(ät)kolumbus.fi

Tammipäänpolku 5 A

050 344 5927

Kimmo Sierimo

kimmo.sierimo(ät)luukku.com

Jupperinmetsä 16

050 412 6335

Anne Vesala

anneli.vesala(ät)gmail.com

Tammipääntie 16

050 338 4947

Taloudenhoitaja:

Tapani Vuopala

tapani.vuopala(ät)dhsaudit.fi

040 532 2114

Jäseniä 470 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi>

Facebookissa: <https://www.facebook.com/jupperinomakotiyhdistys>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: p. 040 503 6067

Kaivosmiehentieltä kävelyreitti Kaipionmetsän ulkoilureittiin

Jupperin Omakotiyhdistys on useita kertoja esittänyt kaupungille (kts. esim. JOY:n esitys sivu 17) Kaivosmiehentien yhdistämistä kävelyreitillä jupperilaisten aikoinaan talkoilla rakentamaan ulkoilureittiin Kaipionmetsässä. Kesän alussa lehden toimitukseen tuli tieto, että kaupunki on nyt rakentamassa noin puolitoista metriä leveää soritettua kävelyuraa Kaivosmiehentieltä kohti ulkoilureittiä. Valitettavasti rakennetun kävelyuran pituus jäi vain reiluksi 10 metriksi päättyen metsän reunaan. Siitä yhteys ulkoilureittiin jatkuu vanhana kinttupolkuna. Mahtoiko kävelyuran lyhyiden syynä olla asemakaavaan merkitty tiealue? Jupperilaisissa saattaisi vielä olla talkoohen-

keä ja ”kansalaistottelemattomuutta” rakentaa loppupätkä valmiiksi? Talkoilla on pitkä perinne Juppe-

rissa, kuten tästä lehdestä voitte lukea.

Toimitus

Tapahtumakalenteri

Syyskuu

su	6.9.	JOY 3/2015 ilmestyy
ti	8.9.	Johtokunnan kokous
la	12.9.	60v juhlat
ma	14.9.	T & P
ke	16.9.	Sukututkimuskerho
to	17.9.	Seniorikerho
ke	30.9.	Sukututkimuskerho

Lokakuu

ti	13.10.	Johtokunnan kokous
ke	14.10.	Sukututkimuskerho
to	22.10.	Seniorikerho
ke	28.10.	Sukututkimuskerho

Marraskuu

su	8.11.	JOY 4/2015 ilmestyy
ti	10.11.	Johtokunnan kokous
ke	11.11.	Sukututkimuskerho
ke	18.11.	Syyskokous
to	19.11.	Seniorikerho
ke	25.11.	Sukututkimuskerho

Joulukuu

ti	8.12.	Johtokunnan kokous
ke	9.12.	Sukututkimuskerho
to	17.12.	Seniorikerho

Sählyä Jupperin koulun voimistelusalissa torstaisin klo 20-21 Ulkokengillä ei saa mennä pukuhuoneisiin ja sisätiloissa on oltava vaaleapohjaiset sisäpelikengät.

pauli.sipila(ät)iki.fi
puh. 050 444 6786

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot jatkavat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa, Tammpääntie 33.

Seniorikerho kokoontuu kuukauden kolmantena torstaina klo 13-15.

Tiedustelut Anja Tarvas
puh. 050 564 1173

Sukututkimuskerho jatkuu aina parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 18.

Tarkemmin Pirjo Mattila
puh. 045 848 0895

Tapautumatoimikunta kokoontuu tarvittaessa parittomien viikkojen keskiviikkoisin klo 18.

Tiedustelut Lasse Gustafsson
puh. 0400 458 167

Tiedotus- ja perinnetoimikunta (T & P) kokoontuu lehden aikataulun ja tarpeen mukaisesti.

Tiedustelut Silve Sahlan
puh. 050 344 5927

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla.
teija.kuusijarvi(ät)gmail.com
puh. 040 773 5880

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusalissa tiistaisin klo 20-21.30 Veinin omakotiyhdistyksen kanssa. Ulkokengillä ei saa mennä pukuhuoneisiin ja sisätiloissa on oltava vaaleapohjaiset sisäpelikengät.

euotila(ät)gmail.com
puh. 050 558 7861

Tapahtumia

JOY-liikunta Jupperin koululla

Veininkatu 24, 02730 Espoo

KUNTOMIX

**Ohjaajana
Elisa Melkkilä**

Monipuolinen ja reipas tunti, jossa harjoitellaan eri lihasryhmiä pääsääntöisesti kehon omalla painolla. Myös sykettä ja hapenottokykyä kehittäviä liikkeitä. Tunti alkaa lämmittelyllä ja päättyy jäähdyttelyyn. Sopii kaikille liikkujille, liikkeiden haastavuutta on mahdollista muokata.

torstaisin klo 19.00 – 20.00 ajalla 27.8.2015 – 28.4.2016

Jumppaa ei ole 10. – 31.12.2015, 25.2.2016 ja 24.3.2016

Ilmoittautumiset välittömästi:

Teija Kuusijärvi, teija.kuusijarvi@gmail.com, puh. 040-773 5880 (iltaisin)

Jumpan hinta on jupperilaisille 40 € kausi, ei-jupperilaisille 60 € kausi.

Maksu Jupperin Omakotiyhdistys ry:n tilille: **IBAN FI26 2213 1800 0179 79.**

SÄHLYN PELAAMISTA perheiden vanhempi&lapsi-teameille

torstaisin klo 20.00 – 21.00 ajalla 27.8.2015 – 28.4.2016

Sählyä ei ole 10. – 31.12.2015, 25.2.2016 ja 24.3.2016

Ilmoittautumiset välittömästi:

Pauli Sipilä, pauli.sipila@iki.fi, puh.050-444 6786 (iltaisin)

Sählyn hinta on jupperilaiselle perheelle 40 € kausi ja

ei-jupperilaiselle perheelle 60 € kausi.

Maksu Jupperin Omakotiyhdistys ry:n tilille: **IBAN FI26 2213 1800 0179 79.**

NYT KAIKKI MUKAAN LIIKKUMAAN!

www.jupperi.fi

facebook: Jupperin Omakotiyhdistys r.y.